

TEDENSKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto X.

V Ljubljani, dne 26. aprila 1934

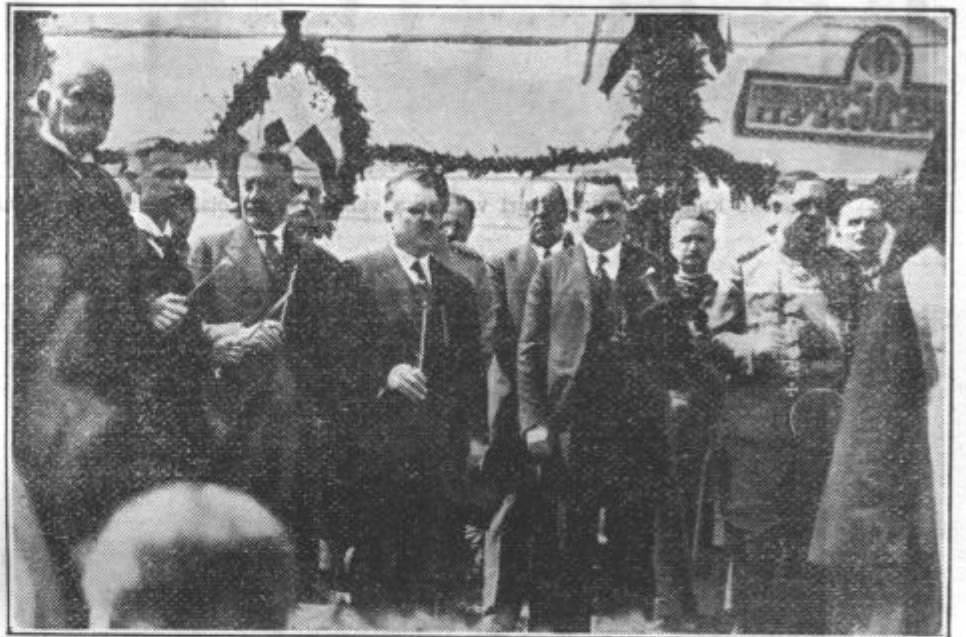
Štev. 17.

Mogočne svečanosti v Skoplju

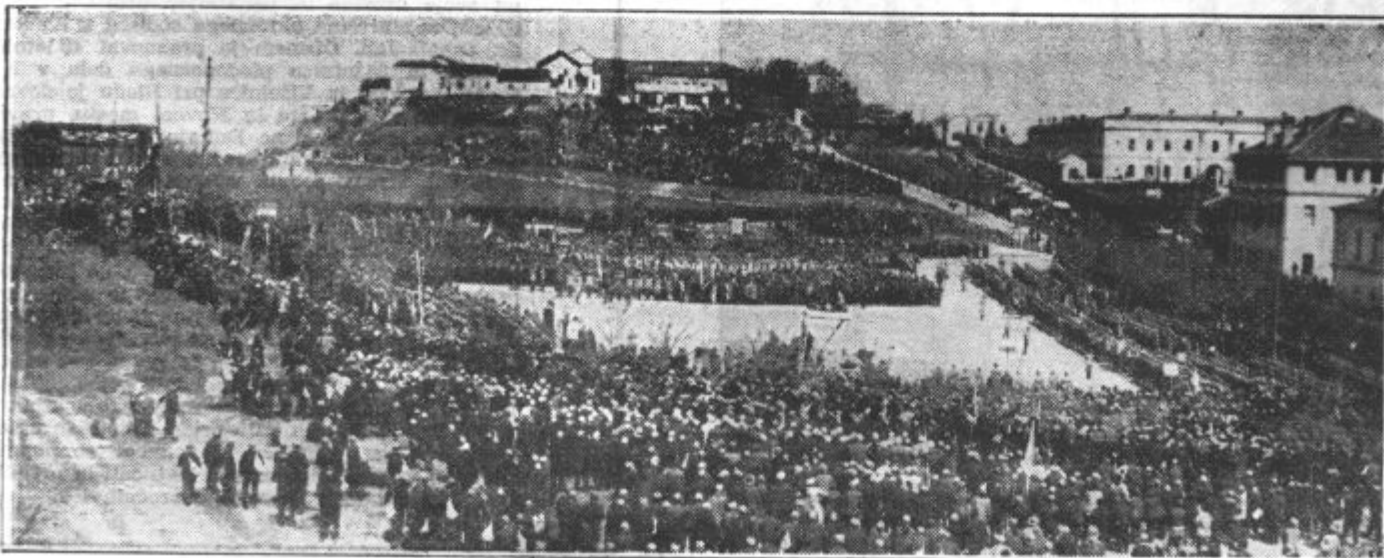
Domoljubne svečanosti v Skoplju so končane, ostale pa bodo ne samo doma, temveč tudi v tujem svetu v trajnem spominu. Najbolj so učinkovale in najtrajnejši spomin so si pridobile s presrčnim izražanjem nesebične domovinske ljubezni in krvnega bratstva. Z vojaškimi proslavami in z obujanjem spominov na vojno dobo, ki se tolikokrat vrstijo po raznih drugih državah, nimajo te proslave ničesar skupnega. Drugod po svetu se ob takih prilikah razkazujejo razni napredki vojne tehnike, razkazuje se tako rekoč sila orožja, na svečanostih v Skoplju pa tega ni bilo in so v veličastnih sprevedih tisočeri borci brez orožja manifestirali moč, ki je nobeni armadi ne more dati moderna tehnika. Mladi in stari borci iz raznih pokrajin so se vrstili v veličastnem sprevedu v svojih narodnih oblekah ravno tako, kakor jih vidimo v domačih vaseh pri težkem delu ali pa med kratkimi odmori. Posebno pozornost so vzbujale skupine starih četnikov. Njihov nastop je zelo pomemben, kajti okolica Skoplja je bila že pred dolgimi desetletji torišče krvavih borb med četniki in turškim vojaštvom. Četniki so z največjo požrtvovalnostjo, prepuščeni samim sebi, po lastni iniciativi pripravljali pot zmago-slavni vojski, ki je leta 1912/13 rešila Južno Srbijo turškega jarma. Najmarkantnejša osebnost med našimi četniki je vojvoda

Kosta Pečanac

ČLANI VLADE
PRI SPOMINU
MRTVIH
JUNAKOV

SKUPINA
STARIH
ČETNIKOV,
V SREDINI
KOSTA
PEČANAC

Velikanske množice
borcev in ljudstva
pri počastitvi spomina
pokojnih junakov

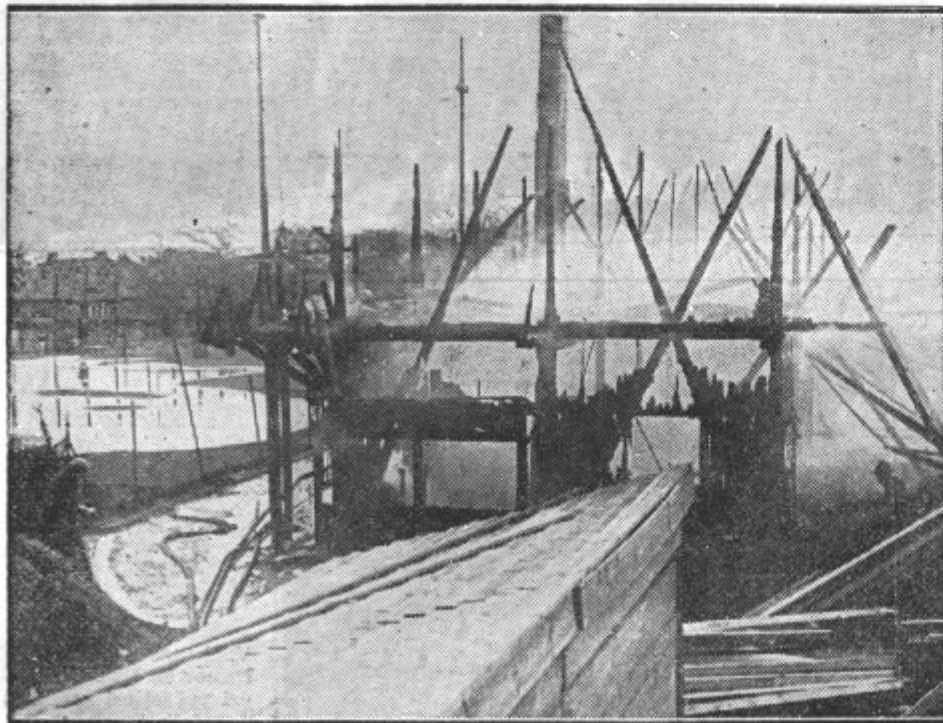
Pomembni dogodki

Bosanske kmečke Sokolice pri vajah za veličasten sokolski zlet v Sarajevu

LOKOMOTIVA V SKALOVJU. V bližini Torsiača na Francoskem je zavozila lokomotiva potniškega vlaka v kup skalovja, ki se je bilo zrušilo na progo.

POGORELO IGRISCE. Pred kratkim je ogenj uničil igrišče praškega SK »Sparta«, ki ima za seboj 30-letno uspešno delo. Od krasnih tribun je požar ostavil le nekaj ožganih tramov

† P. HUGOLIN SATTNER. Pretekli petek zjutraj je umrl v Ljubljani v starosti 83 let sloviti slovenski skladatelj p. Hugolin Sattner. Slovenskemu narodu je poklonil celo vrsto večjih in manjših glasbenih del, ki so znana tudi preko meja naše domovine. Izmed večjih njegovih del omenjamo »Jeftejevo prisego«, oratorij »V pepelnični noči«, »Assumptio« ter zadnja »V kripti sv. Cecilije«, kantati »Oljki« in »Soči« ter romantično opero »Taida«. P. Hugolinu Sattnerju bo v zgodovini slovenske glasbe vedno ohranjeno eno najčastnejših mest. Slava njegovemu spominu!

TROJNI JUBILEJ. Pretekli ponedeljek je v krogu svoje družine in prijateljev proslavil svojo 60 letnico starešina okrožnega sodišča v Krškem dr. Jakob Jan. Obenem je praznoval 40 letnico mature in 25 letnico plodonosnega dela v Krškem. Po rodu iz Višelnice pri Bledu je dovršil gimnazijo v Ljubljani in Novem mestu, pravne nauke pa je študiral na Dunaju in v Pragi. Kot avskultant je nastopil službo v Novem mestu, nato kot okrajni sodnik v Kranjski gori. Po nekaj letih je ponovno deloval v Novem mestu, leto 1909. pa ga je privedlo v Krško, kjer se je poleg službenih dolžnosti posvetil tudi drugemu javnemu delu. Vztrajno je sodeloval pri vseh narodnih organizacijah, zlasti kot dolgoletni vodja lovskega društva, kot starosta Sokola in večkratni odbornik drugih društev. Prožnost svojega duha in obilnih izkušenj poklanja še vedno kot odbornik narodnih društev in predsednik zajednice »Šola in doma« v Krškem. Kot velik strokovnjak si je v dolgih službenih letih pridobil splošen ugled, obširen krog prijateljev in znancev so pomnožile tudi njegove lepe osebnostne lastnosti in prijetna družabnost. Še mnogo srečnih let!

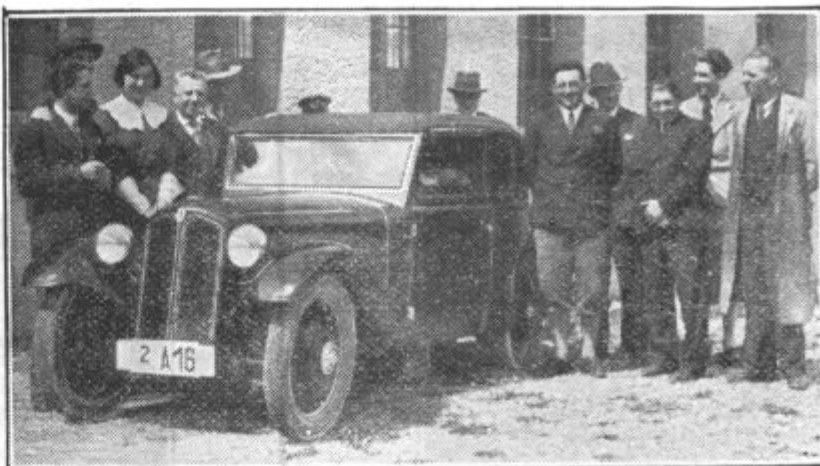
doma in na tujem

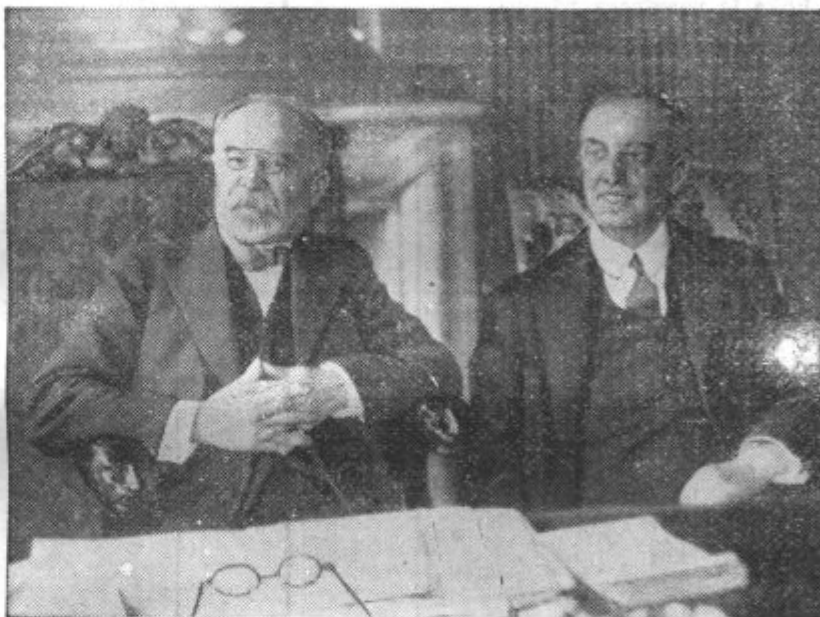
† **ANTON PINTAR.** Od kapi zadet je umrl te dni v Ljubljani g. Anton Pintar. Moža je poznala vsa Slovenija kot organizatorja gostilničarskega stanu in zaslužnega ter do skrajnosti delavnega in skrbnega tajnika ljubljanske Gostilničarske zadruga, kjer se je trudil polnih 26 let, nato pa je od ustanovitve ljubljanske Zveze gostilničarskih zadrug z vso vnemo deloval tudi pri njej kot tajnik do lanskega leta, ko je stopil v pokoj. O njegovih zaslugah na tem polju ni treba govoriti, saj o njih priča ogromen napredek našega gostilničarstva in od tega odvisni razmah tujkega prometa, a Zveza združenj gostilničarskih obrti za dravsko banovino ga je izvolila tudi za častnega člana. Pokojni je bil rojen 1. 1860. v Gornjem gradu na Pajstnarjevi domačiji, v Mozirju se je izučil trgovine, nato je bil pa trgovski potnik in se 1. 1888. etabliral v Kamniku kot samostojen trgovec in gostilničar. Ko je 1. 1907. oddal svojo daleč na okrog slovečo gostilno in se je preselil za stalno v Ljubljano, kjer je takoj s svojimi junaškimi in nikdar mirujočimi rokami prijel za delo v prospeh gostilničarskega stanu. Vesel in dobrodušen je bil do zadnjega in dober prijatelj vsakomur, ki ga je spoznal, saj je tudi vsakemu rad pomagal v sili. Ta kremeniti značaj je bil seveda vedno narodnjak in prav vpliven in uspešen delavec za napredno stvar. Zaslužnemu možu časten spomin, njegovim pa naše najiskrenejše sožalje!

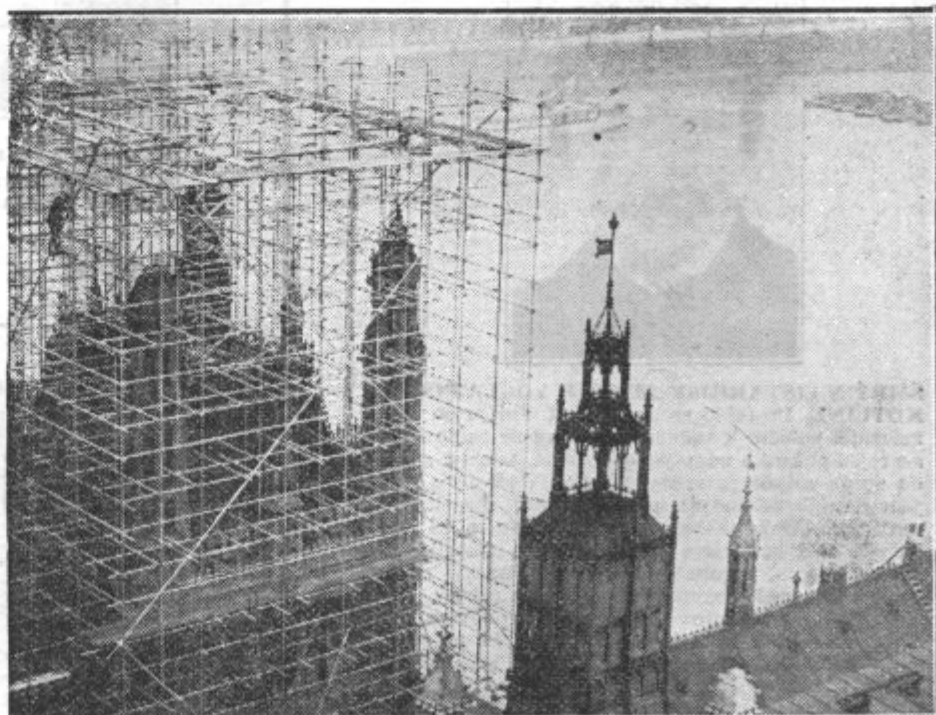
† **TOMAŽ BIZILJ.** Še o Božiču 1. 1932. je znani ljubljanski gostilničar, popularni Tomaž Bizilj praznoval 60-letnico rojstva, danes pa dobrega Tomaža ni več med živimi. Pokojni Tomaž Bizilj se je priženil na sedanji dom in je vodil splošno znano gostilno »Pri kolovratu« Pred škofijo dolgo vrsto let. Njegova gostilna je bila zbirališče vseh stanov. Gostilničar Bizilj je bil velika dobričina, vedno blagega srca, ljubezniv napram gostom, dobrodušen in darežljiv. Siromakom je bil pravi krušni oče, saj ni nikomur odklonil pomoči. Blagega dobrotnika pa bodo pogrešali tudi mnogi dijaki, ki jih je imel vsako leto več na hrani, a težko so prizadeta tudi številna naša kulturna in dobrodelna društva, za katera je imel vedno odprto roko. Zadnje čase je Tomaž Bizilj vidno hujšal, da so bili številni njegovi znanci in prijatelji, zlasti pa domači, v velikih skrbih. Upali pa so, da bo zdravniška znanost krepkega moža vendar še ohranila pri življenju, žal pa je bil ves trud zdravnikov zaman. Pred dnevi je mož neadoma oslabil in 18. aprila ponoči je po mukopolni borbi s smrtjo za vedno zatisnil svoje blage oči. Naj mu bo lahka zemljica, žalujočim pa naše globoko sožalje!

PRVI DOMAČI AVTOMOBIL. V Ljubljani so ustanovili podjetni denarniki prvo jugoslovensko tvornico avtomobilov. Pravkar je bil izdelan in takoj prodan prvi njen izdelek znamke »Triglav«. Voz je delo domačih obrtnikov in je polovico cenejši od inozemskih enakovrednih voz. Stane le 32.000 Din. Slika nam kaže prvi »Triglav« pred delavnico v Šiški z zastopniki tiska.

EVROPSKA DIPLOMATA PRI ZELENI MIZI. Francoški zunanji minister Barthou in predsednik razorožitvene konference Henderson sta se te dni v Parizu razgovarjala o razorožitvenem vprašanju.

ANGLESKI PARLAMENT V KLETKI. V Westminsteru prenavljajo angleški parlament, ki napravlja, od ogrodja obdan, vtis stavbe, zaprte v leseno kletko

DR. FRAN NOVAK, novi minister socialne politike in narodnega zdravja

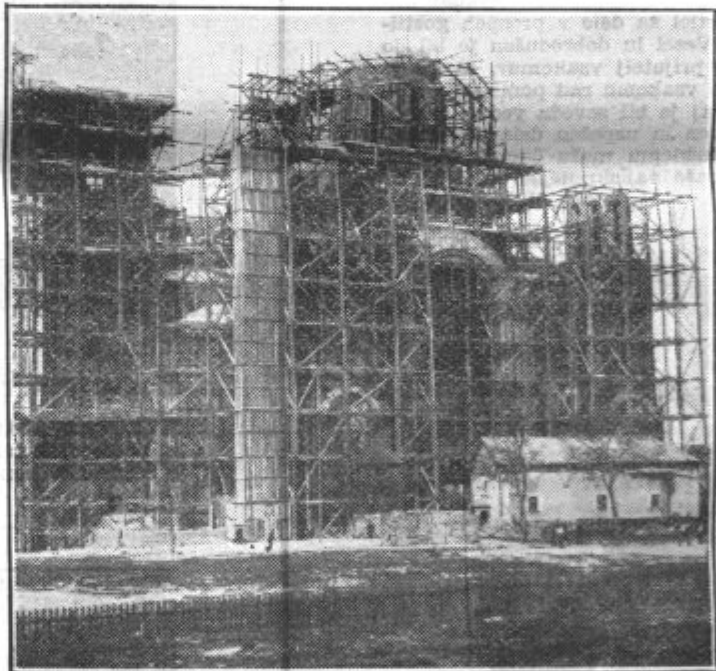
SVETISLAV MILOSAVLJEVIĆ, novi minister prometa

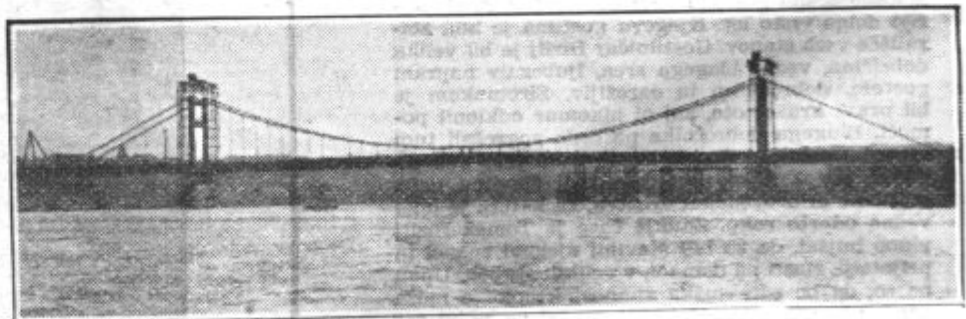
SMRT NAJSTAREJSE ZENSKE VOGLAJNSKE KOTLINE. Preteklo sredo so v št. Juriju ob juž. železnici položili k večnemu počitku ne samo najstarejšo občanko voglajnske kotline, temveč morda vsega celjskega sreza, Marijo Fendretovo, rojeno Verbičevu dne 31. marca l. 1841. Rajnka je mati ge. Minke Kinclove na Grobelnem in ge. Pepike Romgadorjeve in stara mati učitelja g. Josipa Kincla, načelnika Sokola na Ponikvi in g. Josipa Romgadorja, načelnika Sokola pri Sv. Juriju. Pokojna mamica je bila živa zgodovina, do zadnjega vedra in dobrega spomina in je prav rada pripovedovala o revolucijskem letu 1848., kakor tudi o vtiskih, ki jih je imela, ko je stekel prvi vlak na progi Dunaj—Celje. Pokojnica je izhajala iz stare trške rodbine Verbičev. Bodi ji ohranjen blag spomin!

ZASAVSKA MLADINA Z UČITELJI IN GOZDARJEM NA PONOVIČAH. Novodobni šolski predpisi velevalo, naj uporabi mladina podeželskih šol po en pomladni dan za pogozdovanje. Zasavska mladina, ki je blizu banovinskega veleposestva na Ponovičah, se čuti v teh gozdnih kompleksih kakor doma. Ze nekaj let hodi semkaj pogozdovat in pazi na »svoje« drevje. Ponoviški gozdovi merijo 335 ha. V dolini Ostrožnika ima banovina lastno gozdno drevesnico. Tudi njo pozna naša mladež prav dobro. Sreski gozdarski referent g. Burnik in gozdar g. Premrov uvajata mlade gozdarje v vse skrivnostno delovanje narave. Milijon sadik premorejo v Ostrožniku. Ne bodo jih porabili le v ponoviških gozdovih. Obnovili bodo z njimi zasavske gozdove, sadike bodo šle v dolenske šume in sploh na vse konce naše države.

PRAVOSLAVNA CERKEV SV. MARKA V BEOGRADU. Kakor slika že sama kaže, bo to največja pravoslavna cerkev iz armiranega betona. S kupolo in križem vred bo še malce višja kakor ljubljanski nebotičnik.

VIŠEČI MOST CEZ SAVO. Novi most Beograd-Zemun je viseč in v tej konstrukciji drugi največji v Evropi. Prednjači mu samo most, ki čez Reno veže Kelmorajn z Mühlheimom. Razpetina med glavnima opornikoma je 315 m, dočim pri zemunskem mostu čez Savo 261 m. Celotna mostna konstrukcija visi na kablju, ki ima obliko parabole in je sestavljen iz 37 manjših kablov, katerih vsak ima 185 žic. Novi most je ogromne važnosti za našo prestolnico, ki obsega od 1. aprila Beograd in Zemun in je po površini ena največjih na svetu.